

Barendrecht

Contactblad

Nº 150 Jaargang 2017/2

Het geheugen van Barendrecht



Nog altijd
even ambachtelijk

DE **Weypoort**
DICK SCHUMACHER

Kaasspecialzaak De Weypoort
Middenbaan 87
telefoon: 0180 - 61 29 29
www.deweypoort.nl



Velo Beheer BV

Postbus 27
2990 AA Barendrecht



Voordijk 275
2992 AL Barendrecht

Kraima
Middenbaan 81 Barendrecht
Tel. 0180 612059

Dimago® is ons exclusieve merk lak- en muurverf. Onze verf (ook de grondverf) is te mengen in maar liefst 1950 kleuren. Verkrijgbaar in diverse glansgraden, waarbij dimago® zijdeglaans ook in een watergedragen kwaliteit verkrijgbaar is.



Riba

Dorpsstraat 129, 2992 BD Barendrecht,
Tel.: 0180 - 61 33 46, www.ribadetail.nl



Berkman, sinds 1903

Voordelig, snel, schoon en persoonlijk. Dát zijn de kernwaarden waar Berkman voor staat. Bij ons station in Barendrecht kunt u tanken, uw auto wassen, of iets lekkers kopen in onze shop of bakery. En natuurlijk altijd met onze persoonlijke service!

Kijk voor alle vestigingen en acties op berkman.nl



Tuindersweg 34, Barendrecht



paul casteleijn
HOVENIERS B.V.

Noldijk 126 2991 VL Barendrecht
Tel. 078-6771123 Fax.078-6771118
www.paulcasteleijn.nl

hét adres voor tanken wassen & shoppen

**aanhangwagen
verhuur**

ziedewij
pitstop van Barendrecht



Middelweg 3 - Barendrecht



Automobielbedrijf M. Vogelaar

Onderhoud - reparaties - verkoop automobielen
APK keuringen

v.d. Meulenstraat 6 - 2992 KM Barendrecht
Telefoon 0180 - 394666

VIJFVINKEL SCHOENEN

Middenbaan 98 • 2991 CT Barendrecht
Tel. 0180 - 613 221 • Fax 0180 - 611 314



Barendrecht (0180) 613 047

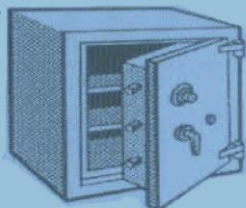
Ridderkerk (0180) 468 222



Dorpsstraat 141 • 2992 BD Barendrecht • tel: 0180-612130
www.diggels-eetcafe.nl

NIEUWE EN OCCASION BRANDKASTEN

RECHTSTREEKS UIT EIGEN FABRIEK!
CA. 500 STUKS
OP VOORRAAD



BRANDKASTENFABRIEK
N.A. VAN DEN HOVEN & ZN. B.V.
WWW.VDHSAFES.NL / TEL. 0180-612988

Van der Linden



**Internationaal Transport
Agrarisch Loonbedrijf
Garagebedrijf**

Koedood 27 Barendrecht Tel. (0180) 612911 Fax (0180) 620391

HOUTHANDEL

Fa. GEBR. MULDER

VUREN-GRENENHOUT-DEUREN-PLATEN

Ziedewij 3
2991 LA Barendrecht
Tel. 0180 613173
Fax 0180 611342

www.dajong.computervrienden.nl
Dajong Computervrienden
Boerhaavelaan 7, 2992 KB Barendrecht
telefoon: 0180-625130
e-mail: dajong@helpt.nl
www.dajong.computervrienden.nl

5 jaar Stichting Dajong 2006 - 2011

Bespaar tot 50%
op uw ICT en telefonie met

 **DIGISOURCE**
UW DIGITALE BRON!



BEHEER



TELEFONIE



CONNECTIVITEIT



CLOUD



DIGISOLAR

Bel **088 3 444 777** of ga naar **digisource.nl**
en ontvang gratis een vrijblijvende offerte

Gouwe 3c
2991 CJ
Barendrecht
0180 623600

DE FIETSENMAKERIJ AGN



POT

BAKKERS SINDS 1820



Sinds begin 19e eeuw bakte de eerste generatie Pot (Leendert) in Alblasserdam al brood. Zijn kleinzoon begon als bakkerszoon in 1884 een bakkerij in Barendrecht op de Singel en tot heden is de bakkerij hier gevestigd.

Onderlangs 15, Barendrecht - 0180-612043 - www.bakkerijpot.nl - bestel@bakkerijpot.nl

GENIET VAN VERS

Contactblad

Inhoudsopgave

	Van de redactie	2
	Verenigingsnieuws	3
<i>Dick Mooyaart</i>	Het lied van Barendrecht na de bevrijding	5
<i>Maike Roomer-van Roosmalen</i>	Barendrecht heeft 8000 inwoners!	6
<i>Maike Roomer-van Roosmalen</i>	De fiets en het rijwielplaatje voor de oorlog	7
<i>Wim de Regt en Roelof Roomer</i>	De Posttrein	9
<i>Harry Aardoom</i>	Zeker weten?	10
<i>Kees Brinkman</i>	Vertrouwen is goed, controle is beter	11
<i>A. Koedoot en mw G. Eikenaar</i>	Brand ... ! Brand ... !	12
<i>Maike Roomer-van Roosmalen</i>	Zoekplaatje	14
<i>Maike Bakker</i>	Als de bomen dalen	15

Colofon

Het Contactblad is een uitgave van de Historische Vereniging Barendrecht en verschijnt vier maal per jaar. Overname van artikelen is uitsluitend toegestaan met bronvermelding.

Redactie: J.E.J. Blinde jr., R.J. Roomer en mevr. M. Roomer-van Roosmalen

e-mail: contactblad@historischbarendrecht.nl

Druk: Goud PrintCenter, Alblasserdam

Sluitingsdatum inlevering kopij voor het volgende nummer: 31 augustus 2017

ISSN 0169-5460

Ledenadministratie

Voor aanmelding voor en opzegging van het lidmaatschap alsmede voor het doorgeven van een adreswijziging gelieve u contact op te nemen met de ledenadministratie:

Mw. N. Verschoor

e-mail: info@historischbarendrecht.nl

De contributie bedraagt € 17,50 per jaar. Een extra bijdrage is altijd welkom.

Op de voorplaat

Model Barendrechtse brandweerjeep, Leo van Wijk

Tussen het verschijnen van het eerst Contactblad van dit jaar hebben veel gebeurtenissen plaatsgevonden bij de HVB.

Allereerst was er de expositie “het is een puzzel bij de HVB”. In het museum van de Historische Vereniging Barendrecht was een expositie van legpuzzels ingericht. Er was een gevarieerde verzameling van diverse oude en nieuwe, onder andere 3D, te bezichtigen. Iedere puzzel met een eigen thema die weerspiegelt wat er onder de jeugd en volwassenen populair was. Diverse afmetingen vanuit de geschiedenis, kunst, natuur, sport en wetenschap. Bezoekers, jong en oud, bezochten de tentoonstelling en deden zelf actief mee aan het leggen van een bekende legpuzzel.

Onder de titel “Daar zit muziek in!” was er gedurende de maand april in D’Ouwe School van alles te zien en te horen op het gebied van muziek. Van blokfluiten, xylofoons als kinderspeelgoed tot oude (antieke) instrumenten van bijvoorbeeld Barendrechts fanfare. Van geluidsdragers zoals grammofoonplaten, cassettebandjes en cd’s tot geluidsmakers, van antieke radio’s, pick-ups, stereotorens tot cd-spelers. Door Cees Vermeer en Ludwig Louwerse en met ondersteuning van de vrijwilligers uit de werkplaats, was de expositie samengesteld en aangekleed met historische korpsvaandels, trofeeën en originele uniformen. Bovendien waren er tijdens de zaterdagen in april diverse muzikale optredens van onder meer vrijwilligers van de historische vereniging en de Barendrechtse zanger/gitarist Dennis Smit. Speciale dank ging uit naar de heer P. Nouwen, die een aantal drumband- en fanfare-instrumenten in bruikleen heeft afgestaan voor deze expositie, waaronder een prachtige antieke trommel, een exemplaar waarop hijzelf jarenlang heeft gespeeld.



In de maand mei was er een schilderijenexpositie van Het Palet bij de HVB. Zaterdag 27 mei was de laatste dag dat deze expositie van de Barendrechtse schildersclub te bezichtigen was. Het Palet is een club met tien leden die werken met de diverse technieken van de schilderkunst. De club bestaat al ruimschoots 28 jaar en komt eenmaal per week op donderdagmiddag bijeen in Het Trefpunt aan de Dr. Kuiperstraat te Barendrecht. Binnen het museum was er een expositie van 3 à 4 schilderijen per deelnemer variërend van aquarel, acryl en olieverf en een aantal van de tentoongestelde werken werd te koop aangeboden.

In dit Contactblad vindt u weer een aantal interessante onderwerpen, zoals naast het Verenigingsnieuws, de sluiting van De Postrein, fietsplaatjes, de 8000ste inwoner van Barendrecht, “Vertrouwen is goed controle is beter”, de brandweer van toen en nu en nog veel meer interessante zaken.

Wij wensen u veel leesplezier.

Rectificatie

Nel den Otter maakte ons er op attent dat in het vorige Contactblad een datum niet klopt. Het betreft de datum van de uitreiking van de waarderingsspeld in het artikel ‘In memoriam mevrouw J.W.E. Kouw’. Het moet zijn 4 januari 2008.

Ontvangen objecten

Van Peter Groenenboom ontvingen we een VHS videoband over de spoorwegplannen in 1993. Deze videoband was nog niet in ons bezit en onze vrijwilliger Ted van Dongen kan hiermee aan de slag.

Van de familie Boesschoten uit Barendrecht ontvingen wij vanwege een zolderopruiming een schat aan oude en antieke objecten. Hiervoor onze hartelijke dank. De vrijwilligers uit de werkplaats zijn druk doende met het schoonmaken en restaureren, waarna het een plaats zal krijgen binnen het museum.

Een paar bijzondere objecten trokken de aandacht: een paar stenen bakjes die mogelijk olielampjes zouden kunnen zijn. Zowel Corrie Ratsma als Ton Blinde (beide experts op dit gebied) is hiermee aan de slag gegaan en zocht naar een verklaring. Corrie vertelt: “Voorlopig levert heel veel zoeken naar ‘lampjes’ nog niets op. Het materiaal klopt niet. Volgende week gaan we een paar dagen naar Assen en vandaar weer naar een lezingenmiddag in Leiden. Zowel in Assen als in Leiden kan ik proberen navraag te doen. Daarvoor stel ik voor het kleinste voorwerp en je foto’s mee te nemen. Alleen van een foto zien ze niet genoeg”.

Voorlopig hebben we nog geen uitsluitsel over het gebruik van deze stenen voorwerpen. Misschien dat een lezer aan de hand van de foto’s ons hiermee verder kan helpen?



Watermolen aan de Tweede Barendrechtseweg ... wie heeft hier een afbeelding van?

We hebben deze vraag ook via de ons bekende media gesteld, maar helaas nog geen reactie mogen ontvangen. Daarom willen we het nu via het Contactblad nogmaals onder de aandacht brengen.

Van het begin in de achttiende eeuw tot het einde van de negentiende en begin van de twintigste eeuw heeft er een watermolen gestaan aan de Tweede Barendrechtseweg in Barendrecht. Deze watermolen stond net naast het voormalige terrein van de firma J. Boender. In 1737 werd deze watermolen vernieuwd, de houten delen werden vervangen door steen met een ronde bovenkruier. In het jaar 1872 werd de watermolen overbodig en in 1873 verbouwd voor bewoning. De laatste huurders waren Cornelis van der Waal en Pieter Adrianus de Boer en betaalden hiervoor een huur van 70 cent per week.



Waarschijnlijk is de watermolen in 1914 gesloopt met als laatste eigenaar Gerrit van de Ban, koren-molenaar te Goidschalksoord. Van deze watermolen hebben wij geen enkele afbeelding in het archief van de Historische Vereniging Barendrecht. Is er iemand die hierover meer informatie, een foto of afbeelding heeft? Uw reacties kunt u per e-mail doorgeven aan info@historischbarendrecht.nl of schriftelijk: Historische Vereniging Barendrecht Dorpsstraat 150a, 2992 BE Barendrecht t.a.v. Ton Blinde en Roelof Roomer. Op bijgaande foto's is de locatie, Tweede Barendrechtseweg 304, te zien waar destijds de watermolen moet hebben gestaan. Op de foto's is te zien dat er na de sloop van de watermolen woningen werden gebouwd.

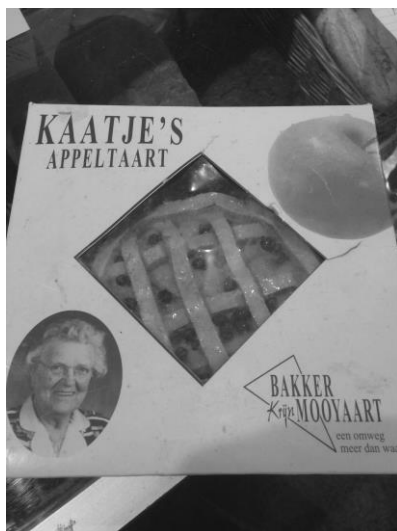


Bezoek aan het Historisch Genootschap Hendrik Ido Ambacht

Expositie over de bakkers in Ambacht

In februari van dit jaar bracht een delegatie van de HVB een bezoek aan het Historisch Genootschap in Hendrik Ido Ambacht. Er was een expositie over de verdwenen bakkers in het oude Hendrik-Ido-Ambacht samengesteld. Dat zijn er heel veel geweest en een aantal ervan is voor het voetlicht gebracht. De tentoonstellingscommissie had er een bijzonder mooie tentoonstelling van gemaakt met authentieke bakkersmaterialen uit die bakkerijen. Ook de HVB had zijn steentje hiertoe bijgedragen in de vorm van een aantal objecten uit de bakkershoek van het museum.

Na de vriendelijke ontvangst met koffie en koek werden we door de vrijwilligers rondgeleid en kwamen de verhalen van vroeger naar boven. Al met al een geslaagde middag met het vooruitzicht dat we zeker in de toekomst in geval van tentoonstellingen wellicht nog meer voor elkaar kunnen gaan betekenen.



De Watertoren “Baken van Barendrecht”

Linda Hagendijk, een bericht van de werkgroep Watertoren.

De monumentale watertoren kent op dit moment, buiten het nieuwe gebouwtje op de begane grond, slechts de functie van antennemast. Vanuit de Historische Vereniging Barendrecht en de Vereniging Dorpskern Oud-Barendrecht wordt nu initiatief genomen om mogelijkheden te zoeken voor extra functies aan dit markante gebouw. Later meer hierover.

Het lied van Barendrecht na de bevrijding

Dick Mooyaart

Op de wijs van: “Cheerio, cheerio in Holland daar zingen ze zo”

Cheerio, cheerio in Barendrecht zingen ze zo.

Weg met de zorgen en weg met verdriet,
we komen er wel ook al zijn we er nog niet.

Want de jongens van Tromp en Piet Hein,
Die krijgen ze zo maar niet klein.

Cheerio, cheerio in Barendrecht zingen ze zo.

Ons dorp is bekend om Hooimeier beschuit,
Neem Dubbeldam met zijn groenten en fruit.

De broodjes van Mooyaart en koekjes van Vegt,
Bij de andere bakkers kan je ook goed terecht.

Cheerio, cheerio in Barendrecht zingen ze zo.

Leen de Boom met zijn fietsen en auto's zowaar,
Moerkerken zijn er mijn schoenen al klaar.

Zwaal met zijn meubels en beddengerei
Korstanje die hoort er ook nog wel bij.

Cheerio, cheerio in Barendrecht zingen ze zo.

Berkman met foto's en schriften en boeken,
Daar kan je altijd naar hartenlust zoeken.

Izarin met zijn hemden en broeken,
Daar kan je naar ondergoed zoeken.

Dat alles is het toch wel waard

Maaïke Roomer-van Roosmalen (bewerking)

We schrijven november 1957...

Barendrecht is een gemeente met rondom veel land- en tuinbouw en een beschuifabriek van de firma Hooimeijer aan de Derde Barendrechtseweg. Een Barendrechtse brug als tram- en autoverbinding naar de Hoekse Waard. Een gemeente waar op allerlei gebieden activiteiten ontplooid, en nieuwe dingen in gebruik genomen werden. Het jaar was nog maar heel jong toen de verlichting aan de Barendrechtseweg gereed kwam, hetgeen een bijzonder grote verbetering betekende op deze drukke provinciale weg. De huizenbouw stond in dat jaar ook niet stil. De driehoek zag er met de bejaardenwoningen en de nieuwe Groen van Prinstererschool aan de Mr. Lohmanstraat, die in april van dat jaar in gebruik genomen werd, heel anders uit dan een jaar eerder. Hetzelfde gold voor het zuidelijk deel van de Stationswijk, waar nieuwe straten werden aangelegd en tientallen huizen verzezen. Verder waren er in dat jaar plannen voor het uitbreidingsplan Noord en zag het er naar uit dat het niet lang meer zou duren of Barendrecht zou een nieuwe wijk rijker zijn.

De gemeenteraad kwam in dat jaar verschillende malen bijeen onder leiding van burgemeester mr. H.H. Douma en aanvaardde de nieuwe politieverordening, stelde een krediet van Fl. 20.000,- beschikbaar voor de waterleiding aan de Achterzeedijk en werd Fl. 10.000,- uitgetrokken voor de weg van de Achterzeedijk tot Carnisseweg tot oprit Koedood.

Er was lang uitgezien naar het bereiken van de 8000ste inwoner van Barendrecht. Dit belangrijke aantal werd bereikt door de geboorte van Hendrika Droogendijk, die op woensdag 20 november in de late avonduren het eerst levenslicht zag. Hennie, zoals haar roepnaam luidde, was het zevende kind (er waren reeds vijf meisjes en een jongen) van het echtpaar P. Droogendijk-Bakker, wonende aan de Gebroken Meeldijk. Hennie was een flinke baby van om en nabij de zeven pond, waarop vader en moeder Droogendijk bijzonder trots waren. "Wie had dat kunnen denken dat Hennie de achtduizendste inwoner van Barendrecht zou worden," sprak moeder Droogendijk.



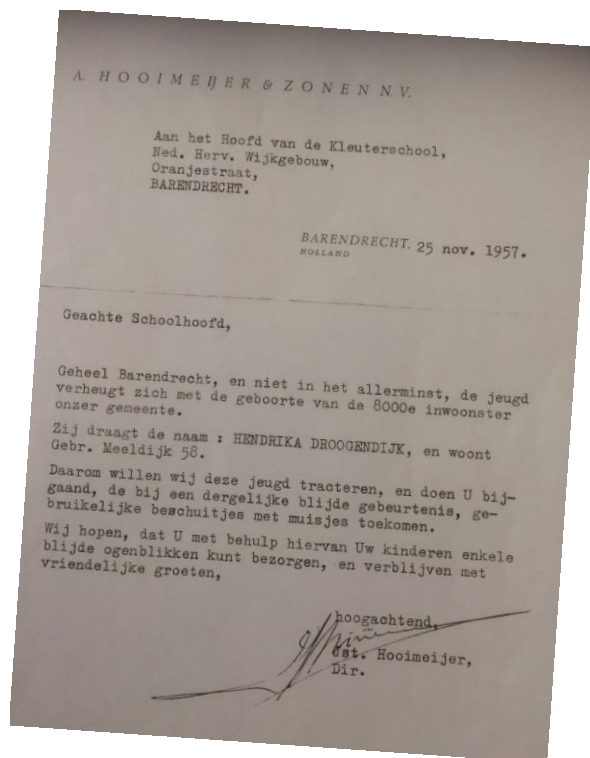
Burgemeester Douma leest de geboortekte voor

Over medeleven uit de gemeente had het gezin Droogendijk niet te klagen. Op zaterdag begon het goed. Burgemeester mr. H.H. Douma kwam samen met zijn echtgenote de gelukkige ouders feliciteren. Natuurlijk hadden ook zij lang uitgekeken naar hun achtduizendste ingezetene en even natuurlijk was ook het persoonlijk geschenk van de eerst burger en diens gade: een fraaie zilveren lepel en vork in een cassette. Het gemeentebestuur liet zich evenmin onbetuigd. De kleine Hennie kreeg, hoewel ze zich dat niet bewust was, een spaarbankboekje met als eerste inzet een bedrag van Fl. 25,-. De Coöp. Raiffeisenbank te Barendrecht deed er, om de vreugde te verhogen, nog eens Fl. 25,- bovenop.

Het bleef echter niet bij deze geschenken: de kamer stond vol met fraaie bloemstukken en cadeaus, bakker Van der Linden uit Rijsoord liet nog een taart en krentenbrood bezorgen. Namens de winkeliersvereniging boden de heren J. v. d. Hee en J.A. Verhoek een cadeau aan: een fraaie album-speelplaat. Door de firma Hooimeijer werden buurkinderen die zaterdagmiddag getraakteerd op beschuit met muisjes. Het broertje en de zusjes van de kleine Hennie kregen ieder een grote chocoladeletter. De jonggeborene zelf ontving uit handen van de directeur de heer M. Hooimeijer een wollen mutsje met shawl en wantjes. Ook op de scholen in Barendrecht was het feest. De schoolhoofden werden per brief over de heuglijke gebeurtenis geïnformeerd en vervolgens werd de jeugd 's maandags door de firma Hooimeijer getraakteerd op beschuit met muisjes.

Vanaf het begin van de negentiende eeuw tot aan het midden van de twintigste eeuw is de Barendrechtse bevolking vernegenvoudigd op een gelijkgebleven oppervlakte, namelijk van 1314 inwoners in 1818 tot 10.000 inwoners in 1964. De 10000ste inwoner van Barendrecht werd geboren in de zomer van 1964. Judith den Otter werd ingeschreven in de Gemeente Barendrecht en er volgde een grootse viering met muziek en beschuit met muisjes, daarna volgde de 15000ste in 1976.

De bevolkingsgroei in Barendrecht van 2004 tot 2009 lag op 4,3% waarbij het landelijk gemiddelde uitkwam op 4% per jaar. Van 2009 tot 2016 kwam de bevolkingsgroei in Barendrecht uit op 6,5%. Op 1 februari 2006 stond de teller op 41429 en op 1 februari 2016 op 47805 inwoners. Thans heeft de gemeente Barendrecht ruim 48.000 inwoners verdeeld over ca. 18.600 huishoudens, met de vermelding dat er sinds het ontwikkelen van de Vinex-wijk in 2001 een verdubbeling van de bevolking heeft plaatsgevonden. (cijfers CBS).



De fiets en het rijwielplaatje voor de oorlog

Even terug in de tijd

Maaïke Roomer-van Roosmalen (bewerking)

De fiets is al meer dan honderd jaar niet weg te denken uit het straatbeeld en heeft vanaf haar ontstaan in de 18e eeuw een hele ontwikkeling doorgemaakt. Vooral na 1900 is het rijwiel tot een populair vervoermiddel uitgegroeid. Waren er aan het begin van de 20e eeuw nog maar 227.000 fietsen in Nederland, in 1910 waren dat er al meer dan een half miljoen. Van 1914 tot 1925 was het rijwielbestand gestegen tot respectievelijk 861.000 en 1.766.000 exemplaren en werd het dagelijkse straatbeeld beheerst door wielrijders. De grote belangstelling voor het fietsen werd in die tijd veroorzaakt door de wielrennerij, de racesport op de weg en op de baan. Daarnaast toonden de ANWB en allerlei fietsclubs zich propagandisten van de fiets.

Aanvankelijk was er echter ook tegenstand en kwamen er verbodsbepalingen in verschillende gemeenten. Zo werd in 1985 bij de Haagse gemeenteraad een motie ingediend om het fietsen op geasfalteerde straten te verbieden. Deze motie haalde het uiteraard niet maar toch ... er kwam verandering. Iedereen die zich een fiets kon veroorloven waagde zich op de fiets, al was het voor militairen tot 1886 verboden zich in het openbaar op een fiets te vertonen. In het jaar 1887 kon “De Kampioen” zelfs trots vermelden dat er in Den Haag een Kamerlid was gesignaleerd die zich op een fiets voortbewoog. Het rijwiel maakte dus opgang en dat bleek niet alleen uit het aantal fietsen dat jaarlijks verkocht werd maar ook uit het feit dat cafés en uitspanningen voetpompen en reparatiemateriaal voor het plakken van banden voor hun gasten beschikbaar stelden.

Een geliefde pleisterplaats voor wielrijders was het stationskoffiehuis aan het einde van de Herenstraat in Den Haag. Een opvallend embleem aan de gevel vermeldde met trots “Bondscafé ANWB”, dat tevens diende als uitnodiging hier af te stappen voor een rustpauze. In de dertiger jaren van de vorige eeuw was de fiets zo ingeburgerd dat deze gold als het meest gebruikte privévervoermiddel. De fiets werd hierdoor in verhouding steeds goedkoper en een werkloze die geen geld had om een nieuwe aan te schaffen ging naar de tweedehands markt en knutselde van de losse onderdelen een rijwiel in elkaar. Het bezitten van een fiets was intussen bepaald geen overbodige luxe, voor de arbeider die buiten de stad woonde en zijn werkkring had in de stad was de fiets een uitkomst.

Rijwielbelasting

In 1924 voerde het Rijk een belasting in op rijwielen. In eerst instantie twee gulden en later een rijksdaalder per jaar. Op het postkantoor kocht men een koperen plaatje, dat vervolgens aan de fiets moest worden bevestigd.

Ieder jaar moest de wielrijder hiervoor naar het postkantoor ook na diefstal van het plaatje kon men terug voor een nieuwe. Echter, diefstal van dat plaatje kwam zó vaak voor dat dat men het veiliger oordeelde het plaatje in een lederen houder op de jas te bevestigen. Werklozen ontvingen een gratis plaatje met een gat, een merkteken waaraan iedereen in één oogopslag kon zien dat de drager een steuntrekker was. Dit “merkteken” werd dan ook door velen als vernederend ervaren.

De verwenste rijwielbelasting kwam nog verder in de verdomhoek, toen men ging controleren. Onverwacht kwamen de controleurs langs, hielden de wielrijders staande om te controleren op het bezit van een rijwielplaatje. Was men het plaatje vergeten dan werd de fiets gevorderd en werd de eigenaar de gelegenheid geboden het plaatje thuis te gaan ophalen. Pas als men het plaatje had laten zien kreeg met het stalen ros terug. Had men geen plaatje dan werd er beslag gelegd op het rijwiel, tot groot verdriet van de berijder. Bovendien kreeg hij dan een stevige boete.

Het waren de Duitsers die in 1941 een einde maakten aan de zo gehate belasting. Het was een van de zeldzame maatregelen van de bezetter waar de Nederlanders tevreden over waren.



Wim de Regt en Roelof Roomer

In Contactblad 148 van 2016 plaatsten wij het verslag van een interview dat we hebben gehad bij Peter den Hond van De Posttrein. Een uniek winkeltje gevestigd in een meer dan drie eeuwen oud pand aan de Dorpsstraat 121-123. Peter den Hond is sinds het einde van de jaren '80 eigenaar van het pand en de knusse winkel. Hij heeft indertijd van zijn hobby zijn beroep gemaakt, maar dat is eerder toevallig dan bewust gegaan.



Inmiddels bijna dertig jaar was Peter den Hond 'machinist' van de De Posttrein, maar onlangs heeft hij aangegeven niet verder te willen met de kenmerkende winkel in het oude centrum van Barendrecht. Tijdens ons interview in 2016 gaf hij al aan dat het in de branche steeds moeilijker werd. De generatie modelbouwers van spoorbanen vergrijst sterk en de jeugd heeft weinig tot geen belangstelling meer voor modeltreinen. Het behoeft geen betoog dat deze ontwikkeling de verkoop allerminst bevorderde. Een rol daarbij speelt ook dat modeltreinen – van metaal of kunststof – stevig aan de prijs zijn. De koper van een model van een stoomlocomotief moet al gauw enkele honderden euro's neertellen. Tweedehandse modellen zijn goedkoper, maar deze gaan ook niet voor een weggeefprijs de deur uit.

Het digitale tijdperk heeft trouwens ook de wereld van de modelbouwers bereikt en worden veel artikelen goedkoper aangeboden dan in de winkel. Maar gaat er iets kapot dan komen, tot ergernis van Peter, de hobbyisten die via internet een artikel gekocht hebben bij De Posttrein vragen om het probleem op te lossen. En gaat binnen een paar dagen.

De gezondheidsproblemen van Peter hebben er ook toe bijgedragen te stoppen. Hij is slecht ter been en dan komt alles bij een eenmanszaak op je neer. Aan het eind van de dag is het meer dan genoeg geweest.

Het besluit van Peter staat vast: De Posttrein gaat dicht. Begin juli gaat de winkel definitief dicht. Inmiddels heeft hij de posters met opschrift "Opheffingsuitverkoop" op de etalage geplakt. We zullen als bezoekers de gemoedelijkheid en gezelligheid gaan missen. De Posttrein was 's morgens gewoonlijk een soort soos voor vrienden en kennissen die op barkrukken voor de toonbank een bekertje koffie konden drinken en een praatje maken. Peter was dan een gastheer die ondertussen bezig was met de reparatie van modellen. Hobbyisten uit de wijde omgeving kwamen ervoor naar Barendrecht en de klanten kwamen vaak met vragen waarop zij in geen andere speelgoedwinkel antwoord konden krijgen. Zo uniek was De Posttrein.



Harry Aardoom

Op 8 Oktober 1703 stonden er drie senioren voor de hoge vierschaar van Zuid-Holland in Dordrecht. Ze waren door ene Leendert Cornelisz Leenheer, inwoner van Oost Barendrecht, gevraagd om te getuigen in een ingewikkelde erfeniskwestie. Het waren alle drie eveneens inwoners van Oost Barendrecht: Aerjaentje Pieters Coppe, 73 jaar oud; Pietertje Willems Hoijer, 65 jaar oud, de vrouw van Gerrit Jooste Vogelaar; en Neeltje Pouwels de Haen, 60 jaar oud, weduwe van Jan Spelt.

Zij hadden al op 12 April 1703 bij de schout en notaris van het dorp, Anthonij Outvaet, verklaard dat Aegje Jans, de grootmoeder van ene Cornelis Hendriksz Leenheer wonend op Heerjansdam, en Frederik Jans, grootvader van Joosje, de vrouw van Hendrik Jacobsz Altena*, volle broer en zus waren geweest. Evenzo verklaarden zij dat de vader van Cornelis Hendriksz Leenheer en de moeder van Joosje, de vrouw van Hendrik Jacobsz Altena, volle neef en nicht van elkaar waren.

Tja, wie wist dat nog na al die tijd? Om draaierig van te worden.

Op 8 Oktober stelde de baljuw, Pompejus de Roovere, hen een aantal vragen.

Hoe lang hadden de drie getuigen in Barendrecht gewoond? Aerjaentje woonde al veertig jaar in het dorp, Pietertje en Neeltje ieder twintig jaar.

Hij vroeg hen of ze wat zij verklaarden zelf wisten, of was hen dit door anderen ooit verteld? Twee van de drie zeiden dat ze het zelf wisten want ze waren familie. Neeltje Pouwels de Haen had het alleen van horen zeggen. Van wie ze het had gehoord wist ze niet meer.

Hadden zij de vader van Cornelis Hendriksz Leenheer persoonlijk gekend? En hoe heette die vader? Aerjaentje en Neeltje hadden hem gekend, maar alleen Neeltje wist dat hij Hendrik had geheten.

Hadden ze de moeder van Cornelis Hendrikse Leenheer ook gekend? En hoe heette die moeder? Alleen Neeltje had haar persoonlijk gekend, en wist dat ze Aegje had geheten.

En hadden ze de grootmoeder van Cornelis Hendriksz Leenheer ook persoonlijk gekend? Nee, geen van hen had haar persoonlijk gekend.

Over welke grootmoeder hadden we het, die van vaders zijde of van moeders zijde? Aerjaentje meende dat ze de grootmoeder was van moeders'zijde. De andere twee wisten het niet. Ze wisten ook geen van drieën de namen van de grootmoeders. Geen van drieën wist hoe lang de grootmoeder al was overleden, en ook niet waar zij had gewoond.

Hadden zij de vader én de moeder van Hendrik Jacobsz Altena persoonlijk gekend? En wisten ze ook hun namen? Jawel, ze hadden alle drie de vader en moeder gekend. Maar geen van drieën wist hoe zij hadden geheten.

Hoe waren de grootvader van de één, en de vrouws moeder van de andere, neef en nicht van elkaar? Konden ze dat uitleggen? Nee, dat konden ze geen van allen.

Het drietal stond er daarna wat verslagen bij. Daarop stelde de baljuw hen een retorische vraag "... of op het platteland niet seer veel in gebruik is geweest dat goede kennisse malkandere ligtelijk neven en nighten noemen" terwijl ze eigenlijk geen neef en nicht waren? Ja, dat moest het drietal toegeven.

Wat weten mensen na vele jaren nog zeker, en wat is hen ooit "aangewaaid" in de vorm van roddel? Inhoudelijk bleken de getuigen nagenoeg niets zeker te weten. Die slimme baljuw!

Bron

Nationaal Archief, Den Haag, Rechterlijke Archieven in Zuid-Holland: Baljuw en Hoge Vierschaar van Zuid-Holland, 1574-1811 (1813), nummer toegang 3.03.08.224, inventarisnummer 94, fol. 80-83, d.d. 8 oktober 1703.

*) Hendrik Jacobsz Altena was herbergier op Heerjansdam.

Kees Brinkman

De laatste jaren mocht ik meewerken aan het boek over de Dorpskerk die vijfhonderd jaar bestaat, en dat op 2 mei 2012 is gepresenteerd. In die periode heb ik enkele keren geconstateerd dat in eerdere publicaties stellingen en conclusies staan die niet onderbouwd zijn en geen bronnen vermelden. Dat heeft tot gevolg dat niet te controleren is of die beweringen en conclusies juist zijn. Wie daar behoefte aan heeft, zal op onderzoek moeten met het doel die beweringen te weerleggen of te bevestigen.

Alvorens die zaken toe te lichten, noem ik, tot goed begrip, de uitgangspunten die bij historisch onderzoek leidraad zijn.

1. Een historisch werkstuk gaat uit van en noemt de bronnen waarmee de auteur zijn beweringen onderbouwt, anders gezegd: wie beweert, bewijst.
2. Die onderbouwing heeft een driedig doel: het werkstuk heeft een vast fundament, krijgt daardoor meerwaarde en anderen moeten kunnen zien en controleren uit welke bron een gegeven komt.
3. Gegevens die voortkomen uit beweringen/overleveringen hebben geen historisch/wetenschappelijke waarde. Ze zijn, wellicht, bruikbaar in combinatie met andere gegevens uit authentieke bronnen.
4. Het gevaar onderkennen dat gegevens die de schrijver goed uitkomen worden gebruikt om naar een gewenst standpunt toe te redeneren en gegevens die niet van pas komen, te negeren.

De zaken waar het om gaat zijn, in chronologische volgorde: 1293, pastoor Hendrik van Cats; 1514, de naam Carnisse; 1572, een klooster in Carnisse.

1293: pastoor Hendric Cats

Vermelding In het contactblad van de Historische vereniging Barendrecht van juni 1984, bl. 14, noemt de heer Van Herwerden Henric Cats die in 1293 pastoor zou zijn geweest in Barendrecht. Hij vond die naam in de stukken van de heer Schop echter zonder bronvermelding.

Bron In de inventaris van het streekarchief Voorne-Putten en Rozenburg zijn, onder nr. 241a, archiefstukken geregistreerd van het Catharina gasthuis te Brielle. In een akte van 24 augustus 1293 verklaren schepenen van Brielle dat de heer Hendrik van Cats, pastoor van Zierikzee en voorheen van West-Baerland, het plan heeft een onafhankelijk hospitaal ter ere van Sint Catharina te stichten om hier dagelijks de mis te lezen. Hij wordt daarin gesteund door collegae van parochiën op Schouwen en Duiveland. Hendrik was afkomstig uit de invloedrijke en adellijke familie van Cats.

Conclusie Hendric Cats of van Cats is geen pastoor geweest in Barendrecht.

1514: Kerknise of Carnisse

Vermelding In 1848 werd in Zwijndrecht het boek van J.W.Regt uitgegeven. Titel: Geschied- en aardrijkskundige beschrijving van den Zwijndrechtschen waard, den Riederwaard en het Land van Putten over de Maas. De schrijver stelt op bl. 165 dat Carnisse hetzelfde is als Kerknise, zijnde een nis aan de kerk of geestelijkheid behorende. Een bron en/of onderbouwing voor die redenering ontbreekt.

Bron De "Informatie van 1514" is een verzameling belangrijke gegevens die in opdracht van de Staten van Holland werden bijeen gebracht met als doel de economische draagkracht van steden en dorpen te bepalen om tot een meer rechtvaardige verdeling van lasten te komen. De volledige naam luidt: "Informatie up den staet faculteyt ende gelegenheyten van de steden ende dorpen van Hollant en Vrieslant om daerna te reguleren de nieuwe schiltale, gedaen in den jaer MDXIV".

Voor Barendrecht werd de opgave, bladzijden 597, 598 en 599, gedaan door wat wij nu noemen het gemeentebestuur. De toen gebruikte naam luidde: Oest ende West Barendrecht mit Kaernisse. In mijn onderzoek naar eerdere namen van Carnisse ben ik zeven variaties tegen gekomen. De K is uitsluitend gebruikt als beginletter van de naam en komt er verder niet in voor.

Conclusie Kerknise is een verzinsel.

1572: geen klooster in Carnisse

Vermelding In het bovengenoemde boek schrijft J.W. Regt op bl. 181: "Voor de reformatie stond er binnen de jurisdictie van Carnisse een klooster, waarvan evenwel geene bijzonderheden vermeld worden. Waarschijnlijk is het in 1572 door de Watergeuzen vernield". Een vrijwel gelijke tekst is te vinden op bl. 150 van het boek van J. Verheul Dzn. : IJsselmonde, Ridderkerk en Barendrecht alsmede verdwenen en nog bestaande merkwaardigheden in het oostelijk gedeelte van het eiland IJsselmonde, uitgegeven Arnhem, 1987.

Bron In de bibliotheek van de Radboud Universiteit te Nijmegen bevindt zich het originele Dagboek van broeder Wouter Jacobsz (Gualtherus Jacobi Masius) prior van Stein. Amsterdam 1572-1578 en Montfoort 1578-1579 (archiefnummer: G.45.nl - 92). Het dagboek is getranscribeerd door dr. I.H. van Eeghen en uitgegeven bij Wolters in Groningen, 1959. Zoals vele kloosterlingen was ook de prior van Stein verdreven uit zijn klooster. Hij wist met de situatie geen raad maar schreef op wat hij zag en hoorde. Op folio 122 verso en folio 123 recto schreef hij op 5 april 1573 de conventen die vernield waren: "Syon, Hem, Donck, Eemsteyn, Rugge, Blocken buyten Haerlem, die Cathuysers buyten Delft, Conincksveld, Poel buyten Enckhuysen, een in Tessel, een susterconvent buyten Den Briel, die Minrebroeders met Roomburgh buyten Leyden, die Clarissen buyten Alckmer, die Margrieten binnen der Goude". Carnisse komt daar niet in voor. Een tweede aanwijzing is dat de verdreven kloosterlingen geen inkomsten meer hadden maar wel alimentatie konden vragen. Dat is dan ook, zoals blijkt uit besluiten van de Staten van Holland, gebeurd onder meer door met name genoemde kloosterlingen. Carnisse komt daar niet in voor.

Conclusie In Carnisse heeft geen klooster gestaan.



Carnisse in 1908

Brand ... ! brand ... !

Een noodkreet van vroeger en nu

A. Koedoot en mevrouw G. Eikenaar-van der Haak (*bewerking Roelof Roomer*)

Vuur is altijd een fascinerend natuurfenomeen geweest. In een boekje geeft de heer A. Baas zijn visie op de Barendrechtse brandweer tussen 1934 en 1965. Aangevuld met eerder verschenen artikelen over de brandweer van de heer A. Koedoot en mevrouw G. Eikenaar-van der Haak was het mogelijk een stuk Barendrechtse brandweerhistorie op papier te zetten.

Brand ... brand ... de noodkreet uit de monden van ouders en kinderen, klepperend op klompen over de dijk, dat moet de vroegere wijze van berichtgeving zijn geweest. Vuur was vriend en vijand tegelijk. Vriend: koken, warmte enzovoort, vijand: een brand heeft meestal catastrofale gevolgen. Zo is Nieuwpoort driemaal door brand geheel verwoest en van Gouda en Huizen is eveneens bekend dat zij volledig in de as zijn gelegd. Met het vuur spelen, brand, brandgevaar en brandbestrijding zijn belangrijke onderdelen van het menselijk bestaan. Voorschriften ter bestrijding en voorkoming van brand zijn al te dateren aan het eind van de middeleeuwen. Het oudste bekende keurboek is dat van Amsterdam, opgesteld vóór 1399. In de keuren werd beschreven wat te doen ter voorkoming van en in geval van brand. Weinig over de organisatie ervan. Enkele artikelen uit een keur van de Gemeente Barendrecht, gedateerd 26 juni 1777:

- 1) Eenmaal per veertien dagen de schoorsteen vegen, boete 30 stuivers
- 2) Twaalf voet afstand tussen de droogketen, ontheffing door de Schout en Geregten is mogelijk.
- 3) Vlas zwingelen mag niet bij kaarsen of lantaarns, alleen na 4.00 uur s 'morgens bij gesloten lantaarns.
- 4) Vlas en stro op zolder ver bij brandmuur en houten schoorsteen vandaan houden.
- 5) Wak openhouden in het ijs en iedere dag vóór 9.00 uur controleren of vernieuwen.
- 6) De koster is verplicht de klok te luiden, boete 6 gulden, in de grote steden bliezen de torenwachters na 23.00 uur ieder half uur op de trompet ten teken dat ze wakker waren. Bij brand hingen ze aan die zijde van de toren twee lampen en overdag twee manden.
- 7) Twee man per gezin moeten zich op het brandadres melden.
- 8) Bij brandalarm de emmers buiten zetten en s 'avonds ook een brandende lantaarn. Er was in die tijd nog geen buitenverlichting.

In het jaar 1952 werd de organisatie van de brandweer beter vastgelegd, maar eerst in 1985 (Rampenwet) is er een landelijke regeling gekomen. Voor die tijd was er in Oost- en West Barendrecht en Carnisse op 220 adressen brandweermateriaal ondergebracht. In totaal 350 emmers, 152 kluiven (= plank met haken om op het rieten dak te klimmen, is tegenwoordig ook in gebruik door rietdekkers), 64 ladders en 42 omhaalhaken. Vroeger gebruikte men houten of ijzeren emmers. Ijzeren emmers waren zwaar en houten emmers vaak niet waterdicht. Leren emmers betekenden een verbetering: ze waren lichter en waterdicht. Bij brand stonden twee rijen mannen met de gezichten naar elkaar toe. De ene rij gaf de volle emmers door en de ander rij de lege emmers weer terug. De brandmeester had de leiding en bepaalde de positie. De overige mannen werden ingezet voor het afdekken van de belende percelen met brandzeilen of deze met brandhaken omtrekken. Al met al een primitieve manier van brandbestrijding.

Op 11 juni 1614 werd er door de Staten-Generaal octrooi verleend aan Pauwel Auelander voor een brandspuit: "Spuut voor het blussen van branden, voor oorlogsdoeleinden en voor plantbesproeiing". In 1658 komt er ook een Duitse pomp in Nederland beschikbaar, echter beide pompen waren geen succes. In 1672 komt Jan van der Heiden uit Amsterdam met een verbeterde pomp. Maar ook deze moest nog steeds met emmers worden gevuld. Een zwengelpomp waarmee de waterbak gevuld kon worden. In 1866 komt de eerste stoombrandspuit in bedrijf. De firma Bickers uit Rotterdam fabriceerde in 1877 haar eerste stoombrandspuit die door paarden werd voortgetrokken. Na 1910 doet de auto zijn intrede bij de brandweer en de in veel plaatsen aangelegde drinkwaterleiding kan dan ook gebruikt worden voor brandbestrijding.

De organisatie van de brandweer liet rond 1937 te wensen over zoals blijkt uit een rapport van de Provinciale Brandweerbond. De alarmering van het personeel was zeer slecht, het publiek had geen goede mogelijkheden voor brandmelding en bluswater was onvoldoende voorhanden. De heer Baas vertelt van zijn eerste grote brand alhier. Een grote vlasserij van de heer F. Reedijk stond in lichterlaaie. "Ter blussing" kwamen twee mannen op klompen aangerend met om hun armen een ijzeren plaatje met daarop "brandweer" en een matig uitgerust slangenwagentje achter zich aan trekkend. Met het geringe straaltje water werd een op ca 50 meter afstand gelegen rietgedekte boerderij nat gehouden en burgers verleenden hand-en spandiensten. Hiervoor werd een aanwezigheidslijst gemaakt en aan iedere vrijwilliger werd Fl. 2,50 uitbetaald. De vlasserij moest branden totdat, een uur later, de autospuit uit Rotterdam arriveerde. De autospuit werd naar de rand van de Waal gedirigeerd en zakte tot overmaat van ramp weg in de daar aanwezige veenlaag.

In 1934 bevonden zich op een zevental plaatsen in de gemeente hokjes met daarin een slangenwagen. Er was slechts één handbrandspuit beschikbaar, deze stond aan de Koedood in een spuithuis, waar nog geen waterleiding was. Op deze wagen bevonden zich drie slangen en twee straalpijpen, daarnaast waren er nog zeven slangenwagens met in totaal 34 slangen. Er waren 86 mensen beschikbaar om een brand te bestrijden. Het advies van de Brandweerbond om het personeel te scholen, nieuwe enthousiaste mensen aan te trekken en aan kleding en uitrusting de nodige aandacht te besteden werd opgevolgd. De heren Van Drimmelen, Baas en De Vries vormden de “brandweerdirectie”, en in 1939 werd een tweewielige brandspuit aangekocht en nieuwe vrijwilligers traden aan. De motorbrandspuit had een capaciteit van 120 m³ per uur. Een enorme verbetering. Aan de vrachtauto van de heer Blinde, wonende in het centrum van het dorp, werd een trekhaak bevestigd. Bij brand zou hij dan de spuit ter plaatse brengen. Maar brand! en de heer Blinde met zijn vrachtwagen was nergens te vinden. Wel een spuit maar geen trekker. Dit mocht niet weer gebeuren en daarom werd er een tweedehands Buick aan geschaft voor de prijs van Fl. 250. De auto werd rood gespoten en op de voordeuren werd het wapen van onze gemeente aangebracht met daarboven “Brandweer Barendrecht”.

De heer Jiskoot maakte een alarmeringssysteem. In diverse woningen werd telefoon aangelegd en buiten op de gevel kwamen bordjes met de vermelding: brandmelding/brandmeester. De uitrusting bestond uit een korte kunstleren jas, een zwart gelakte legerhelm, een gordel, een bijl en soms een touw.

Na de oorlog pakte men de draad weer op en in 1952 werden de slangenwagens verwijderd en een brandweerauto gekocht. Door de deviezenbeperkingen kort na de oorlog werd het een Engels merk “Austin”. Deze had een capaciteit van 140 m³ per uur en samen met de spuit van voor de oorlog beschikte men toen over een bluscapaciteit van 260 m³ per uur.



In 1954 volgde de heer A. van 't Hof de heer Van Drimmelen op in de brandweerdirectie, en in de vijftiger jaren volgden de heer P. Jiskoot en de heer A.J. Onnink een brandweeropleiding. Daarna werd het gehele korps in de zestigerjaren naar cursus gestuurd en later in de zeventiger jaren wordt het zelfs verplicht om cursussen te gaan volgen. Ook de alarmering wordt gemoderniseerd, via een belsysteem naar tooncode ontvangers en piepers. Ook de auto's worden vervangen, er komen nieuwe wagens bij, in 1961 werd een poederwagen aangeschaft, met uitgebreide hulpverleningsapparatuur aan boord. Tegenwoordig bellen we 112 en kleppen er geen klompen meer over de dijk.

Z o e k p l a a t j e

Maaïke Roomer-van Roosmalen

Vorige zoekplaatje

Op ons zoekplaatje uit het vorige Contactblad hebben we nog geen reactie ontvangen, we zetten de foto van het stukje handgereedschap er nog maar een keer bij. Nogmaals: wie kan ons hiermee verder helpen?



Nieuw zoekplaatje



Deze keer een zoekplaatje van een stoffen voorwerp. Afmetingen ongeveer 30 x 30 cm met langs de randen op gordijnhaken lijkende metalen clips. Op bijgaande foto's is te zien dat er op het stoffen gedeelte met een viltstift het nummer S22 aangegeven is en op de clips is het een ingeslagen S22 nummer. Is er iemand die ons hiermee verder kan helpen.?



Als de bomen dalen

Een verhaal uit 1951

Maaïke Bakker

Bron: www.meeopdenwind.nl

“Zou je niet eens naar bed gaan?” vraagt moeder. “Je moet er morgen weer bijtijds uit.” Morgen is het zondag en dan ga ik bij Corrie, mijn oudste zus, oppassen. Corrie is getrouwd met Nico. Ik heb afgesproken dat ik om half tien bij haar zou zijn. Dan moet ik toch zeker om negen uur op de fiets zitten. Corrie en Nico hebben dan ruim de tijd om naar de kerk te lopen. Ze wonen dicht bij de kerk dan wij.

Als ik op bed lig is mijn slaap over. Het is heel warm geweest vandaag en op het zolderkamertje hangt de warmte van de dag nog. Maar buiten wordt het wordt al donker. Ik luister, vanuit de verte klinkt een regelmatig gedender. Het zal wel een goederentrein zijn die voorbij rijdt. Het dreunen blijft maar aanhouden. De spoorbaan ligt dicht bij ons huis. Gelukkig sta ik niet voor de spoorbomen. Overdag komen er ook veel goederentreinen langs en als je pech hebt sta je minutenlang te wachten naast je fiets. En altijd net als je haast hebt natuurlijk.

Het enige raampje dat het kamertje telt, is klein. Het is naar omhoog geschoven maar dat geeft geen verkoeling. Ik moet zien dat ik in slaap val. Ik moet morgenochtend echt op tijd zijn. Corrie vroeg van de week of ik zondagochtend wilde oppassen dan konden Nico en zij weer eens samen naar de kerk. Dat kan bijna nooit, alleen als ik oppas. Corrie en Nico hebben vijf kinderen.



Het is nu helemaal donker buiten en ik slaap nog niet. Ik durf niet goed te gaan slapen. Ik zie iedere keer lichtflitsen op het behang en dat is eng. Dáár, en daar al weer een. Ik trek het laken omhoog en kruip er diep onder. Misschien komt de Heere Jezus straks wel terug op de wolken des hemels, en licht het daarom zo. Moeder zegt dat Hij onverwacht zal komen, zoals een dief in de nacht. Misschien komt Hij nu, vanavond well Poeh, wat is het toch heet in de kamer, om te stikken. Ik draai mijn kussen om en om. En die dekens zijn ook veel te warm. Ik gooi de dekens van mij af, weg, weg ermee vóór dat ik stik! Zo, alleen met het laken over mij heen wordt het gelukkig wat koeler. Al woelend val ik uiteindelijk toch in slaap.

Het is zondagochtend negen uur. “Je moet nu echt weg anders ben je te laat” zegt moeder. “Ze moeten ook nog naar de kerk lopen, wat heb je aan al dat gehaast”. “Ja ik heb mijn jas al aan” zeg ik. Moeder loopt mee naar de schuur daar staat mijn fiets. Ik pak mijn fiets en loop naar de deur. “Je band staat leeg. Hij zal toch niet lek zijn”? Moeder voelt aan de band: “Nee, hij is niet lek geloof ik, maar je kunt niet weg zo. Je moet hem wel even oppompen”. “Moet dat nou? Ik ben al zo laat”. Als de band hard is stap ik snel op de fiets. Als ik maar niet te laat bij Corrie ben. Die vervelende band ook. Ik zwaai op de dijk nog even naar moeder en zet er de sokken in.

Het is stil op de dijk. Maar over een half uur wordt het druk. Dan komen de mensen naar buiten. Bijna alle burens gaan ’s zondags naar de kerk. De meeste mensen gaan op de fiets omdat de kerken een eind verder weg op het dorp staan. Er zijn verschillende kerken in Barendrecht. Wij gaan in de Christelijk Gereformeerde kerk. Die kerk staat aan de Voordijk, verder weg van het dorp. Corrie woont nog voorbij de kerk.

Het is best een eind naar Corrie. Ik fiets zo snel mogelijk over de dijk. Als de spoorbomen niet gesloten zijn haal ik het nog wel. Gelukkig ik zie het al, de bomen staan naar omhoog. De bomen sluiten de hele weg af daarom zijn ze heel hoog. Bij de spoorbomen staat een klein huisje (het seinwachtershuisje), daar zit een man in die de bomen bedient. Als er een trein aankomt draait hij de bomen naar beneden. Maar wat gaan wij nu krijgen? Nee toch hè? De bomen dalen! Juist nu ik er aankom, dat moet ik niet hebben! Ik ga sneller fietsen. Ik ben er vlak bij, als ik heel hard fiets kan ik nog net onder de dalende bomen door, dat doe ik wel eens meer. Ik zet alles op alles. Ik buig mijn hoofd al om onder de bomen te duiken. Maar ik haal het niet, net niet! Ik kan niet meer stoppen, de bomen zijn nu griezelig dicht bij. Met een klap komt mijn hoofd tegen de spoorboom aan. Ik val van mijn fiets en verder weet ik even niets. Er komen mensen aanrennen om te kijken wat er is gebeurd. Ze zien mij op de grond liggen. Mijn hoofd bloedt vreselijk. Ze helpen mij een beetje overeind en brengen mij naar binnen in een huisje dat vlak bij de overweg staat. Ik weet wat er gebeurt maar het is alsof ik in de verte toekijk. Er wordt aan mij gevraagd waar ik woon. Ik hoor dat ik mijn naam zeg, en dat ik vertel waar ik woon.

Een poosje later hoor ik vlak bij mijn oor een stem: “Zo, hier is de pillendraaier. Wat heb je nu toch gedaan”? Het is de dokter. Is het zo erg dat de dokter moet komen op zondag? De dokter onderzoekt voorzichtig mijn hoofd. Het bloeden is opgehouden. Mijn haren plakken in het bloed op mijn hoofd.

“Daar doen we verder niets aan” zegt de dokter. Het bloeden is gestopt en we laten het zo verder genezen”. De dokter kletst maar door. Ik zeg niets terug. Ik voel mij nog steeds ver van de wereld. De dokter brengt mij met zijn auto naar huis. Ik was nog maar een paar minuten van huis. Moeder wacht mij op in de deuropening. Ze weet het al want mensen zijn het haar gaan zeggen wat er is gebeurd.

“Kind wat is er gebeurd? Wat laat je mij schrikken. Maar wat gelukkig dat je er nog bent!” Ik hoor aan haar stem dat moeder blij is. Moeder wijst de dokter de bedstede. “Ik heb het bed al voor haar klaar gemaakt” zegt ze. En daar lig ik nu. In de bedstede van de huiskamer. De dokter zegt dat ik voorlopig op bed zal moeten blijven want ik heb een hersenschudding. “Het had heel veel erger kunnen zijn” zegt moeder. “Ik ben heel blij dat het zo goed is afgelopen”. De dokter geeft mij een hand en lacht naar mij. “Ik kom van de week nog een keertje kijken” zegt hij. Hij is aardig, onze dokter!

Moeder kan nu niet naar de kerk. Ze blijft thuis bij mij. Ze dankt de Heere ervoor want Hij heeft mij gespaard! En Corrie kan vandaag niet met Nico naar de kerk dat is wel jammer voor hen. Ik lig veilig in de bedstee en soes af en toe een beetje weg. Wat fijn dat ik weer thuis ben en gelukkig gaat het goed met mij. De hersenschudding viel gelukkig mee. Na een paar dagen was ik al weer aardig het ventje. In dit geval het vrouwtje.

Historische Vereniging Barendrecht

D'Ouwe School, Dorpsstraat 150-150a, 2992 BE Barendrecht

IBAN NL98 INGB 0002 5309 26

☎ 0180-618142 – info@historischbarendrecht.nl – www.historischbarendrecht.nl

Algemene informatie: mw. J.W.M. Verboom

Openingstijden

Algemeen elke dinsdag van 11.00 tot 15.00 uur
Archieven en Genealogie elke eerste zaterdag van de maand van 10.00 tot 13.00 uur;
elke dinsdag van 11.00 tot 15.00 uur op afspraak, mw. De Bruijn
Expositienuimte alleen tijdens exposities/tentoonstellingen op zaterdag,
voor openingstijden zie onze website of via de media

Voor scholen en groepen alleen op afspraak

Gesloten: juli en augustus

Bestuur

Voorzitter mw. J.P. Schaap
Secretaris mw. J.W.M. Verboom-van Geenen
Penningmeester J.E.J. Blinde jr
Leden mw. M.H. de Bruijn-Veenman
W. van Helden
J. Kooy
D. Mooyaart

Ledenadministratie

mw. N. Verschoor

Contactpersonen werkgroepen

Archieven Oud Barendrecht en Genealogie

mw. M.H. de Bruijn-Veenman
mw. J.P. Schaap

Barendrecht van vroeger op ansicht, foto en film

Algemeen A.G. van de Garde
Digitaal fototeam J. Verschoor

Bibliotheek en Archief

C.W. Vermeer

Bodemonderzoek

Algemeen T.C. Blinde
Beheer vondsten en documentatie
vóór 1995: mw. C.G. Ratsma-Stouten
na 1995: L. Louwerse
tegels: mw. L.M.M. Hagendijk

Documentatie ontwikkeling Barendrecht

T.D. van Wijk

Monumentenzorg

J. Kooy

Nieuws- en Advertentieweekblad De Schakel

mw. R.A.C. Baank

Tentoonstellingen

mw. J.W.M. Verboom-van Geenen

Restauratie en onderhoud/voorwerpen

W.M. Groenenboom

Website-beheer

P. Dreef

Witter Elektrotechniek

Koolmees 29
2986 VB Ridderkerk

Telefoon: 0180 - 423382
Mobiel: 06 - 22395062



Autoservice
Groenenboom

APK keuring

Periodiek onderhoud

Bandenservice

Volledige aircoservice

Schadeherstel

Zomer- / Wintercheck

Accessoire inbouw

Reparatiewerkzaamheden

**"Vakmanschap en
persoonlijke service"**

**als basis van
veel veilige kilometers"**



0180-654794

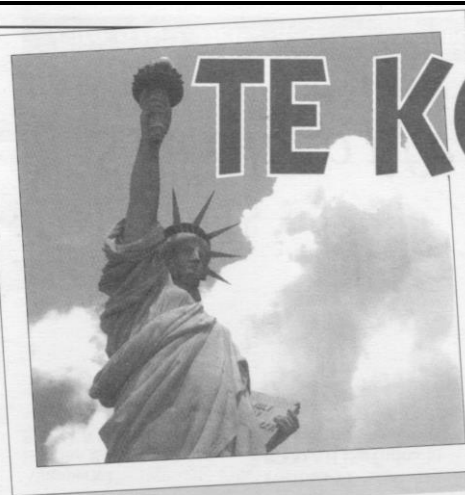
www.autoservice-groenenboom.nl

Voordijk 267 | 2992 AL Barendrecht | Tel.: 0180-654794 | E-mail: info@autoservice-groenenboom.nl

Veen elektronika

KTV • hi-fi
video • gloei-
lampen • tl

Onderlangs 16
2991 EM Barendrecht
(0180) 69 00 50



TE KOOP

Als makelaar en taxateur weet Frits Markus 'Markant' wat er in de onroerend goed wereld te koop is. Natuurlijk niet het Vrijheidsbeeld. Maar de makelaarskennis is bij 'Markant' wel in huis om alle andere projecten aan te kunnen. Wilt u een huis verkopen of zoekt u een ander huis, wenst u een zorgvuldige taxatie of een objectief hypotheekadvies kom dan gerust eens langs. Graag bespreken wij met u de mogelijkheden en voordelen die 'Markant' u kan bieden.

Markant
FRITS MARKUS MAKELAAR & TAXATEUR O.G.



U vindt 'Markant' aan de Middenbaan 94. 'Markant' is geopend van maandag tot en met zaterdag!

Middenbaan 94 - 2991 CT Barendrecht. Tel.: 0180 - 620 099 Fax: 0180 - 611 585

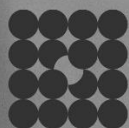
Keukens van A tot Z



KEUKENSTUDIO
KONIJNENDIJK
BARENDRECHT

www.konijnendijk.nl

Dorpsstraat 174 - 2992 AB Barendrecht
Bij de watertoren - Tel. 0180-611100
maandag gesloten - vrijdag koopavond



SBV
Forensics

SBV Forensics B.V.
Singel 211
3311 KR Dordrecht
Tel. 078-632 08 60

Postbus 15
3300 AA Dordrecht
Fax 078-614 12 72

De puzzel compleet. Elk stukje op zijn plaats

SBV Forensics is een deskundige, multidisciplinaire en bovenal onafhankelijke private dienstverlener op de terreinen van het voorkomen, onderzoeken en/of herstellen van onregelmatige, onrechtmatige en/of strafbare gedragingen in een voornamelijk financieel-administratieve context.

Voor onder meer fraudeonderzoek, procesondersteuning, faillissementsonderzoek en schadeberekeningen kunt u bij ons terecht. Bezoek onze website voor een uitgebreid overzicht van onze diensten, artikelen en nieuwsberichten.

www.sbv-forensics.com

0900-fraudevrij

info@sbv-forensics.com



Aannemingsbedrijf

J. BEVELANDER

- aanbouw
- verbouw
- nieuwbouw
- onderhoud



Bijldorp-zuid 3 - 2992 LD Barendrecht - Tel (0180) 61 98 32
bevelander@solcon.nl - www.jbevelander.nl

**In het centrum van Barendrecht
moet u zijn voor:**

- * Centrale verwarming
- * Vloerverwarming
- * Warmwatertoestellen
- * Gashaarden en gevelkachels
- * Oliegestookte Zibro Kamin kachels
- * Installatiematerialen
- * IJzerwaren en tuinartikelen
- * Machines en gereedschappen

annink & zn.

*Koop bij de zaak, waar u slaagt
Bij de vakman met 85 jaar ervaring*

2e Barendrechtseweg 184 - Telefoon 0180-61 28 66 - Telefax 0180-62 07 04



**Aannemers van grond-,
weg- en
waterbouwkundige
werken**

Barendrecht - Tel. (0180) 61 35 22 - Fax (0180) 61 91 60
Postadres: Postbus 6 - 2990 AA Barendrecht



